

зад местната интелигенция — млади чиновници, моми, ученици и ученички. Тук-там по ъглите, мъже седяха около малки масички и пиеха кафе, вътре други тракаха табли и билиярди. От осветените дюкянчета, които почваха да се затварят, различни радио-апарати предаваха една и съща мелодия. Сегиз-тогиз по средата минаваше каручка, запрегната в две магаренца, или някой празен камион разцепваше върволицата от единия край до другия и изчезваше с рев. Дъх на прах, на семки и на прясно печено кафе изпълваше улицата, ала всичката тая смес, както и равната глъчка на множеството, се стапяха в плътния, сладък аромат на липите. Той господаруваше над градеца, идеше отвреме навреме по-силен, с някой полъх на вятреца и проникваше упорито като дълбока, вълнуваща тръпка.

Двойката се измъкна от „корсото“, озова се на малък пазарен площад, с празни навеси за зеленчук и с купища смет, после минаха край неизмазаната, блестяла отвън сграда на градското читалище. Тук няколко афиша и един високоговорител, който предаваше мелодии, съобщаваха за таз-вечерния филм. Сетне завиха встрани,